

N:o 136.

*Af Herr **Liss Olof Larsson:** Om underdånig skrifvelse angående upphäfvande af Kongl. Resolutionen den 16 Mars 1739 rörande skyldighet för egare af qvarnar, som mala för tulltägt, att hålla våg i qvarnen.*

Sedan 1862—1863 års Riksdag hos Kongl. Maj:t anhållit om utfärdande af en förordning sammanfattande alla då gällande stadganden om mått och vikt samt deras justering och arfvode derför, så utfärdade Kongl. Maj:t den 10 November 1865 en sådan förordning, och i allmänhet torde man väl hafva ansett att alla äldre förordningar och resolutioner i samma ämne varit genom den nya förordningen upphäfda. Men att en annan åsigt jemväl förefinnes, derom vittnar bland annat Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes kungörelse den 26 Januari 1876, i ett af rikets län, der kronobetjeningen erinras om att med noggrannhet tillse efterlefnaden af en Kongl. resolution, utfärdad den 16 Mars 1739, angående skyldighet för egare af qvarnar, som mala för tulltägt, att vid vite af Fem Daler silfvermynt hålla våg i qvarnen.

Genom denna kungörelse har således alla qvarnegare, åtminstone i det län, der berörde kungörelse utfärdats, tvungits att anskaffa vågar, som, ofta nog med betydlig kostnad och besvär, måste årligen justeras, äfven om i flertalet af dessa qvarnar våg aldrig begagnas för den spanmål, som der förmales. Då dessutom tullmjölqvarnar numera icke finnas i samma mening som förr, och då förenämnda Kongl. förordning af den 10 November 1865, efter mitt förmenande, bör få anses såsom tillfyllestgörande äfven för dem som idka malning, vågar jag vördsamt hemställa,

det Riksdagen må hos Kongl. Maj:t anhålla om upphäfvande af ofvan åberopade Kongl. resolution af den 16 Mars 1739.

Om remiss till Tillfälligt Utskott anhålles, äfvensom att dit få ingifva ofvan antydda Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes kungörelse.

Stockholm den 16 Februari 1877.

Liss Ol. Larsson.